

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?” Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIX МІСЯЧНИК № 1
Січень, (January) 1938

ЗМІСТ:

Після блудниці (части 3, проз.)	3
Британія та Америка	3
Розуміння	6
Отець і діти	8
“Ваші віщі”	9
Останок	10
Самоволя	11
Вигляд і поведіння	14
Мудрість	14
Співтовариші	16
Спростовання	2
Календар на 1938 р.	2
Річна книжка на 1938 р.	2

**Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить СЛОВА**
Іса. 43: 12

© W.T.B. E.T.S.

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми" — *Ісаї 54: 13.*

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАЗНО УЧІТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Явове був початком Його творина й активним слугою в творенні всіх річей; що той Явове тепер Господь Ісус Христос — славі, озіянений в веску — у на небі й на землі, і тепер в головним алкояччим "Противником заміри Бога Єгови.

ЩО БОГ создал землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб вилучити викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й явивши його понад усі імена і одягнув його у веску слави й влади.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Єгови, і що Ісус Христос є Головою її й правдивим царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа — се діти Єгови, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задча й привилей є свідкувати про найвишність Єгови, голосити про Його заміри вглядом людства, про які научає Біблія, й нести овод царства всіх, що хочуть слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова послав Господа Ісуса Христа на престої влади, котрий скинув Сатану з неба й вчав установити Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер ачалося; що незадого Господь знищить сатанську організацію і установити справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухати справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

СПРОСТОВАННЯ!

А Вартової Башті з грудня м. р. знаходиться оголошення нової книжки під заголовком "Противники". Сей заголовок був мильно переложений. Власний титул цієї книжки є: "Вороги".

КАЛЕНДАР НА 1938 Р.

Річний текст на календарі 1938 р. звучить: 'Не бійтесь, се Божа війна.' (2 Коринт. 20: 15) Малюнок на сім календарі особливо відповідає сьому текстові і прекрасно змальовує Його і Його роботу. - Понизше образу того календаря знаходиться лист президента Товариства, подаючи різні періоди злученої праці протягом року і служить як відносник для вісників царства. Сей календар також подає дати сих періодів свідоча. Зборовий судга повинен зібрати всі замовлення, і прислати, разом з замовленням, 25 ц. за кожний, або 1. дол. за п'ять.

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се научає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студювання Біблії для всіх своїх читачів і старается о ширшу літературу яко помічю в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріял для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він відкопто вірний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безумовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни; а радше заохочує до уважного й критичного резліджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Його сторінки не створені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вписуєть \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до Бюра в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграниці Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Прислати в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а шире бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмевну апликацію кожного року. **Увага для передплатників:** Послідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хляб що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в противі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

РІЧНА КНИЖКА НА 1938 Р.

Річна Книжка на 1938 р. буде обнімати начерки, котрі робили ся книжку попередних років так велими дорогочинною річю для всіх, що заявили себе по стороні Єгови і котрі живо інтересуються і беруть участь у проголошенню Його імя і царства. Віст президента в сій книжці містить точний і ясний стан річей Господньої роботи в різних краях, показуючи подрібне діяльність і амаганя і наслідки зроблені в противі закінченого року. Міститься там також і річний текст на 1938 р. і вислесення того ж. Сей текст, разом із вибраними щоденними текстами і вислесеннями взяті з Вартової Башти, робить ся Річну Книжку щоденною помічю і ужиттям для всіх вірних в Господі. Лише егр члене число є видане цієї книжки, отже приймається атку 50 ц. за примірник. Збори повинні заслати свої замовлення через зборового слугу, щоб зменшити кошт пересилки.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LIX

Січень, 1938

№ 1

"ПІСНЯ БЛУДНИЦІ"

(Продовження з минушого числа "Вартової Башти.")

ЧАСТЬ 3

СПОЛУЧЕНІ Держави не повинні бути членом Ліги Народів, але те пророцтво каже: 'Вона буде блудувати з всіма царствами на землі, і се включає Сполучені Держави Америки. Кожда думаюча особа в Америці знає, що Римо Католицька Гієрархія рішила дістати контроль над Сполученими Державами і установити тут правительство подібне до німецького і італійського. Зараз перед виборами в Сполучених Державах в 1936 р., кардинал Пацелій, папський державний секретар Ватикану, одвідав Сполучені Держави і наслідок був, що майже кожний Римо католик голосував на пана Рузевельта, на чоловіка котрий наперед заявив, що 'дипломатичні зносини будуть установлені з Ватиканом, як скоро лише американські люди зможуть приступити до сього.'

БРИТАНІЯ ТА АМЕРИКА

²⁰ Ніхто у світі не може точно сказати що має наперед прийти; але ті, що посвятилися Господеві, пристосувавши добре знані факти до Божого пророцтва в часі його сповнення після божественного правила, можуть прийти до заключення відносно того, що має настати. Питання є: Чи Велика Британія й Америка стануться фашистськими під володіючою контролею Римо Католицької Гієрархії? Писання як і факти здається вповні полирають те заключення. У границях Британійської Імперії і в Сполучених Державах Америки правда о Божім царстві була найширше проголошена яко свідство, і се як раз, що Римо Католицька Гієрархія ненавидить. Проголошена правда про царство Боже, 'потрясає релігійними почуваннями' цієї товпи Гієрархії, бо вона ненавидить те, що впускає Бже світло й відкриває її. Для цієї причини Гієрархія старается адушити уживання радіа і інші знаряди для проголошення вістки о Божім царстві. Пророцтво Боже показує, що новочасний Тир, католицька організація, поповняє перелюб із всіма народами і сим чином дістає те, чого вона бажає. Коли Гієрархія дістане цілковиту контролю і власть над землею, то се переконає її, що її бажання сповнились, і тоді вона скаже: "Мир і безпека"; і тоді "десять рогів", себто, всі володіючі власти, отримують власть із "звірем" Лі-

гою Народів, що вдійности є лігою фашистів або союз фашистичних правительств, під пануванням Римо Католицької Гієрархії. "А жінка [диявольська видима релігійна організація блудниця], котру ти бачив, се город великий [організація Гієрархії], що має царство над [злученим фашизмом] царями земними."—Одр. 17: 12, 18.

²¹ Що дійсно спонукало короля Едварда VIII зречися престолу, то можливо можна буде зрозуміти в близькій будучності. Що фашизм тепер в Британії страшенно шириться, то про се нема найменшого сумніву. Також фашизм і фашизм скоро зростає в Сполучених Державах. Римо Католицька Гієрархія вірує, що вона зможе через свій знаряд осунути все і всяку активність, що відкриває крутарство Гієрархії і голосить о замірах Бога Єгови. Се є ніч так далеко як се відноситься до загалу людей, і та стара блудниця, підчас коли люди дрімають, вона з довірем поступає вперед з своєю роботою. Повне сповнення пророцтва наближається. Бог велі апостолові Павлові написати про се, а іменно: "Про часи і пори, братте, не треба вам писати. Бо самі ви добре знаєте, що день Господень, як злодій у ночі, так прийде. Бо, як говорити муть: "Упокій і безпечність, тоді несподівано настигне на них погибель, як муки на маючу в утробі, і не втічуть вони. Ви ж братте, не в темряві, щоб той день як злодій, захопив вас. Усі ви сини світла і сини дня; ми не (сини) ночі або тьми." — I Солунян 5: 1-3.

²² Єгова тепер виконує свою "дивовижну роботу", котра просвітчує людей доброї волі і указує їм на єдину дорогу утечі; і лише ті, що знайдуть ту дорогу, зможуть утекти. Та стара "блудниця" сівши на звіра можна сподіватися, що вона скаже: 'Мир і безпека, ми заперли уста всім противникам.' Тоді Єгова виконає своє "діло незвичайне" і прийде нагале знищення як на жінку маючу в утробі. Тоді вона зачне ридати, про що описує Ісаія 23: 1-14; і тоді прийде знищення організації Сатани через котру він ошукував людей і торгував ними. Щодо блудниці, побідою своєю вона буде тішитися лише короткий час, а кінець її буде цілковите знищення. — Езек. 27: 12-34; Одр. 17: 16, 17.

"СВЯТИСТЬ ГОСПОДЕВІ"

¹⁴ "Утечище лъжи" Римо Католицької Гієрархії не дасть охорони, але її твердині будуть цілковито зійщені коли її ложні науки відокриються. У часі словнення сього пророцтва станеться яко ж написано: "Та торгівля його й користі з її будуть присвячуватись Господеві; не будуть ховати й складати їх у комори, а до тих, що живуть перед лицем Господнім, буде переходити користь із торгівлі його, щоб вони їди досіду та мали трівку одежу." — Іса. 23: 18.

¹⁵ Співністю слова "торгівля його і користі з її будуть присвячуватись Господеві" не відносяться до матеріального товару, який анархісти можуть злапати і забрати, бо написано є в Божім законі: "Не подавати мешчані обітницю плати від блудниці чи гроші за собаку в дом Господа Бога твого; бо і се гідота перед Господом, Богом твоїм." (5 Мойс. 23: 18) Що ж він розумів під словами "торгівля його та користі з її"? Пророк Єгови промовляючи про невірну Самарію, каже: "Всі ідоли її порозбиваю, й усі дари її любодійні спалю огнем, та й усі боввани її передам на розбивання; бо вона їх із плати за блудництво построїла й підуть вони дарми до (другої) блудниці." — Михея 1: 7.

¹⁶ Римо Католицька Гієрархія, показуючи свою зверхність і що вона має велику силу і власть від Бога, приступила до царів земних і промовила до них: "Ми надаємо вам божественне право володіти; ми даємо святий дозвіл і небесні блага; і сієї причини ваші позиції як політичних володарів є святі й признані Богом, і так далеко як люди задивляються на вас, то ви становите земну "висшу власть", а ми, що становимо Гієрархію, є висшми духовими силами і висші над усі інші земні власті." Таким зводничим представництвом і способом та блудниця старається дістати контроль над обдуреними людьми. Се становить товар і користі блудниці через що вона притягає людей у свої пазурі. Римо Католицька Гієрархія фальшиво вдає за представителя Божого яко маючи повну божественну власть благословити царів, коли ж в дійсности вона є представителем Диявола. Та Гієрархія уживає "користі блудниці" шоби намовити політичні власті вірувати, що вона повинна розпоряджувати світом, і тому вона виконує свій замір установити диктаторське правління на землі.

¹⁷ Та прийшов час коли Єгова переверне стіл на стару відьму. Єгова не вносить товару і користі блудниці у храм, але через виконання свого "дивовижного діла" Єгова відкриває лукавство Римо Католицької Гієрархії, релігійоністів, і сим чином Він проти ділає її торгівлі й користі, і се приносить шкоду релігійоністам, а користь для тих, що люблять справедливість і ненавидять беззаконня. Се Єгова виконує через отворення очей людям до правди і шоби вони ясно бачили, що Римо Католицька Гієрархія, провідник релігійоністів, є частю організації Сатани, і шоби люди доброї волі котрі побачуть і пізнають Римо Католицьку Гієрархію яко часть

сатанської організації, відлучилися від сієї лукавої організації і утікали до Єгового 'міста прибіжеша', місця святости. Отже коли її товар і користі є цілком відкриті й обявлені правдою, тоді ті правди звертають людей доброї волі до святости Господеві. Свідки Єгови мають часть в сій роботі "дивовижного діла" в сім, що яко його помазані слуги вони виконують Божу вість остороги людям "Християнства", котра то вість правди є правдивим провідником для всіх людей, що бажають взяти правдивий шлях, чи то вони у "Християнстві" чи поза ним. Коли люди доброї волі побачуть і зрозуміють правду, тоді ті фальшиві науки яких научала Гієрархія будуть ділати проти організації Сатани на славу Єгови, Святого, і так "будуть присвячуватись Господеві."

¹⁸ Каже пророк: "Не будуть ховати й складати їх у комори." (Іса. 23: 18) Її товари і користі не будуть принесені в храм Єгови, але вони будуть ужиті проти блудниці. Шодо товару і користі матеріальної якости, себто, матеріальне багатство Римо Католицької Гієрархії, буде знищене з початку Армагедону, коли релігійні системи будуть зруйновані. В дійсности все багатство належить до Господа, тому що всі річи належать до Господа, але котрі були мильно уживані релігійоністами. (Пс. 24: 1) Ті що переживуть Армагедон, будуть уживати для лучшої цілі, бо вони будуть уживати матеріальні річи на славу Божу в Його службі. "Її товар буде для тих, що живуть перед лицем Господнім". Слово "живуть" в сім пророцтві значить перебувати і остатися як останок. (Іса. 7: 3; Пс. 27: 4; 61: 6, 7) Єгова обіцяв, що хто з людей доброї волі буде шукати смирности і справедливости, ті можуть бути захищені в Армагедоні і опісля жити на землі. (Софон. 2: 1-3) Таких то Господь веде до жерела життя, кормить їх і наповняє їх бажання, і сіє є ті, що прославляють Єгову день і ніч. — Одкр. 7: 10-17.

¹⁹ Протягом Світової Війни, коли духовий Єрусалим, Божий вірний останок на землі, неначе прийшов до кінця своєї подорожи, тоді новочасний Тир, повисше згадана релігійна організація, владувалась, яко ж написано: "Сину чоловічий! за те, що Тир гукав про Єрусалим: Ага! поламано брами народів! До мене тепер вони обернуться; я насичусь, бо він став пустою." (Езек. 26: 2) Скоро в Богом назначенім часі Він переверне стіл на голову Римо Католицької Гієрархії, і тоді та організація стане спустошена, і дальше показано, що свідки Єгови прославлять Всевишнього по упадку Гієрархії. Коли те нещастя впаде на релігійоністів, тоді люди доброї волі, становлячи велику громаду і котрі докажуть їх невинність через послушенство до приказів Єгови, будуть тоді жити перед лицем Господнім і будуть співати Його хвалення по віки. "І будуть праведні імя прославляти, щирі серцем лице твоє оглядати." — Пс. 140: 13.

²⁰ І знов пророцтво каже: "Товар її і користі її будуть для тих, що живуть перед лицем Го-

споднім". (Іса. 23: 18) Сей так званий "духовний і релігійний" покарм о який постаралась Римско Католицька Гієрархія, котрий є її "товар", відкритий світлом Слова Єгови, сі правди стались пророчим покармом для тих, що кормляться з стола Господього і для великої громади, котру Агнець Божий буде кормити. (Одрк. 7: 17) Одкриття пророцтва Єгови обнаживши духовенство і відкривши їх обман і проголошення присудів Єгови проти сього ложного товару, се сталося духовним "покармом у пору" для тих, що люблять Єгову. Сповнення пророцтва і визрозуміння його показалося бути їх духовним покармом і корисним для тих, що люблять Бога. Коли люди доброї волі побачать сі річи, тоді стара "блудниця" і її союзники не зможуть своїм "товаром" і брехнями обманювати тих, що люблять і служать Єгові, а але вони будуть кормитися покармом, що вельми задовольить їх і вони зрадіють.

⁴² Далше те пророцтво каже: "Та мали трівку одежу". Одежа символічно представляє тожність. Коли ті люди доброї волі почують правду і будуть чинити її, побачивши, що "користі" і "товар" старої блудниці є обман і западня, то вони скоро обмиють ся, себто, 'обмиють і обілять їх шати кровю Агнця.' (Одрк. 7: 14) Ось так вони показали себе як слуги Бога Єгови. Вони стають по стороні Господа і не мають більше нічого до чинення з блудною організацією. Вони посвятились, і служать і величають Єгову і Його Царя, котрий сів на престолі й буде володіти світом у праведності. Вірні із великої громади мають "трівку" одежу.

ВСКОРЧЕННЮ

⁴³ Ієреказати вкортці пророцтво 23 голови Ісаї, се вість для любимців Бога Єгови і котрі радісно сповняють Його прикази:

⁴⁴ Старинний Тир представляв торговельну релігію й релігійоністів, котрих Римско Католицька Гієрархія є новочасним Тиром і провідником. Царь Тирус, се самий Диявол; коли ж "князь Тир" відноситься до видимих, релігійних представителів Диявола на землі.

⁴⁵ "Сидон" представляв диявольську релігію, включаючи і поганські релігії, і всі інші релігії, що є злучені з Римско Католицькою Гієрархією.

⁴⁶ "Кораблі Тирські" представляли різні організації, що попирають Римско Католицьку Гієрархію, і котрі сповняють прикази Гієрархії і виконують її підлійшу роботу.

⁴⁷ "Блудниця", нечиста жінка, представляла організацію Сатани, котрої релігія є найбільша часть видима для чоловіка і ужита для відвернення інших від Бога Єгови.

⁴⁸ Ціль Римско Католицької Гієрархії є і всегда була дістати контролю і володіти народами землі.

⁴⁹ Через многі роки Римско Католицька Гієрархія була признана як тимчасова власть над царями землі. Вона втратила ту власть на якийсь час, але дістала назад в 1929 р. Протягом Сві-

тової Війни Римско Католицька Гієрархія, та блудниця, шукала місця між народами в справі війни й мира, та була відкинута і забута. При закінченню Світової Війни, у сповнення сього пророцтва, Римско Католицька Гієрархія зачала свою активність шоби дістати знов тимчасову власть, і, як забута блудниця, вона йшла до народів і співала пісні блудниці, себто, приманюючи до себе політичних володарів, шоби вони признали її попередну позицію як тимчасову власть.

⁵⁰ Фашизм і Націзм — се одна і та сама річ і є зрядом Римско Католицької Гієрархії, синами Диявола, для відзискання контролі над землею через Гієрархію і шоби звернути всі люди проти Бога і Його царства. Римско Католицька Гієрархія клясує усіх, що противляться їй, як "червоні" або "комуністи", і се вона робить, шоби підбурити людей проти тих, що стали по стороні правди. Гієрархія головво противиться і переслідє свідків Єгови, тому що вони проголошують правду про Боже ім'я і царство і указують на царство яко єдину надію світа.

⁵¹ Те пророцтво здається указує, що Римско Католицька Гієрархія при помочи своєї організації фашизму, разом із иншими релігійними союзниками, дістане контролю над передовими народами землі, включаючи Британію й Сполучені Держави, і тоді гіпокритична релігійна організація буде кричати, як се пророцтво каже, "мир і безпека". Ся часть пророцтва є зазначена в Ісаї 23: 15-18.

⁵² Коли Гієрархія прийде до вершка слави і неначе певної безпеки, тоді Бог, через Ісуса Христа, цілком знищить стару "блудницю" організацію, і се зазначить почин Армагедону. Се велике горе або жах прийде на релігійний чинник організації Сатани і завдасть переляк кождому прихильникові її, і сі в пророцтві показано, що вони будуть вити і ридати, бо вони ясно побачуть, що вони є наступаючим предметом Божого гніву. Ся часть пророцтва знаходиться в Ісаї 23: 1-14 і показує, що горе прийде на релігійну організацію при кінці її дуже короткого періоду майбутньої побіди.

⁵³ Тепер Єгова виконє своє "дивовижне діло" на землі, відкриваючи сю лукаву організацію Сатани. Він положив на своїх свідках задачу і дав їм привилей проголошувати Його ім'я й Його царство на землі, і так вони мають часть в дивовижнім ділі. Коли се "дивовижне діло" скінчиться, тоді зачнеється "діло незвичайне", що є битва великого дня Бога Вседержителя. Протягом періоду Його "дивовижного діла" велика громада мусить стати по стороні Єгови і Його царства і доказати їх вірність і послушенство і затримати їх невинність до Бога. Тепер Єгова відкриває сі дорогочінні правди для тих, що люблять Його, шоби вони були потішені і мали більшу надію в сім лютім часі. Нехай же всі, що люблять Бога Єгову, докажуть їх любов до Нього і Його Царя через радісне послушенство до приказів Всевишнього. "Уставайте, виступимо в бєхід проти нього!" — Авдія 1.

РОЗУМІННЯ

[Переклад з англ. "Вартої Башти" з 15-го травня, 1937]

"Всім, що маєш, мабувай розуму." — Прпв. 4: 7.

ЄГОВА часто робить натиск на отримання розуміння зі сторони Його сотворінь, що люблять Його признання. Жиємо в дуже лютих часах, окружені многими небезпеченствами для тих, що зробили угоду бути слугами Всєвишнього. (Нема причини для нікого із слуг Божих бути несвідомим о своїх ворогах, що засідають знищити їх; але як виглядає, то декотрі є недбалі, або несвідомі або обидвоі.) Ми жиємо в часі найвисшого вершка історії чоловіка і при кінці земної подорожи церкви. Сі що стали по стороні Господа в сих лютих часах, се ті, що були покликани й вибрані і поступють законно, є всегда вірні, і котрі затримують їх невинність до Бога. Для всіх тих, що знаходяться в організації Господній, є дуже важним дістати розуміння. Як здається, тут знова треба представити конечність розуміння перед людьми Божими, і зробити на се натиск.

¹ Розуміння не значить мати умову здібність збагнути якусь ідею або проблему або питання. Окрім сього се значить бути розсудним, бачним, предвидіти й взяти мудрий шлях, а понад усе мати властиве вирозуміння й оцінення споріднення сотворіння до Всемогучого Сотворителя. З поступом чоловіка в знанню й вирозумінню Бога і Його замірів, і если серце того чоловіка є праве до Бога, то його оцінення буде чимраз більше зростати й свідомість збільшатись. Ним представиться конечність дістати розуміння в теперішнім часі, то треба перше застановитися над писаннями котрі роблять натиск на важність дістати розуміння.

² Останок Єгови тепер на землі вповні є свідомий, що в писаннях знаходиться повно доказів, що Мойсей був типом на Ісуса Христа, великого Пророка, і що Ізраїльтяни в їх дорозі від Синай гори до обіцяної землі представляли Божих завітуючих людей, котрі мають затримати їх невинність, если вони хотять жити. Мойсей допровадив Ізраїльтянів майже до берегів ріки Йордану. Там у Моаб землі Мойсей переповів вибраним людям Божим ті многі чудові річи які Бог зробив для них, і він напминав їх що вони мусять бути цілком послушні Божим приказам. Розуміється, Бог предвидів, що між завітуючими людьми буде впертість і беззаконність, і Він указав їм на конечність мати властиве розуміння і бути вірними з їх сторони, що можна зробити через повне послушенство до Його приказів. До них Він сказав: "Утихомирись і слухай... Дня сього став еси народом Господа, Бога твого, і сповняй заповіді його і установи його, що їх сьгодні заповідаю тобі." — 5 Мойс. 27: 9, 10.

³ Сі слова із більшим натиском відносяться до Божих завітуючих людей в теперішнім часі. Угода зроблена в Моаб землі була угодою вірності і представляла угоду о царство Боже під

Ісусом Христом, котра вимагає цілковитої вірності зі сторони сотворіння. Писання заявляють, що Бог всегда вірний, і та друга сторона угоди мусять також бути вірною. В часі судження храму вірні є признані, щоб вони "принесли жертву Господеві в праведності", і вони є привидеві в угоду о царство, і через се вони мусять доказати їх цілковиту вірність до Бога і Ісуса Христа. Всі завітуючі, що хочуть остатися живими. Від того часу розуміння вірного останка мусять збільшатися і вони мусять оціняти більше чим коли їх властиве споріднення до Бога і Ісуса Христа. Всі завітуючі, що остаточно дістануть побіду через Ісуса Христа, мусять вірно сповняти Божі закони. З відси виходить, що всі в угоді, що не будуть вірно послужні, відпадуть і будуть знищені. Нехай ніхто не ошукє себе або не позволить ошукати себе, що хто лише зробив угоду о царство, то він напевно буде учасником воскресення з Ісусом Христом і царювати з Ним. Він мусять стрінути обставини вірності і сповняти їх аж до кінця. (Одр. 2: 10) Ось такє є незмінне право після котрого весь останок судиться.

⁴ Йонадаби ані велика громада не є частию угоди о царство, і не будуть становити части царського дому; але з причини, що вони співтоваришать з Божою організацією і за охорону даду їм і старання о них, вони що найменше є співучасниками в угоді бути вірними Богу і Його царству. Вони мусять дальше шукати справедливости і смирности, і з побільшенням їх знання вони мусять бути послушні йому. Тепер завважте слова які Бог сказав через Мойсея: "Додержуйте ж слова завіту сього, і сповняйте їх, щоб усе, що ви робите, удалось вам. Сьгодні стоїте ви всі перед Господом, Богом вашим: голови поколінь ваших, ваші громадські мужі і ваші начальники всі мужі Ізраїлеві, Ваші діти, ваші жінки, і приходень твій, що посеред табору твого, від рубача твого до твого водоноші." (5 Мойс. 29: 9-11) Вони головно відносилися до тих людей в угоді, що їх Господь випровадив з Єгипту; і також і до інших, як се показано словами: "І приходень твій, що посеред табору твого". Сі слова відносяться не лише до одиниць, що зробили угоду безпосередно, але і до тих, що шукають охорони в Божій організації, і щоби їм перебувати в Божій ласці, вони мусять бути вірні Богу, і се відноситься до тих, що утекли до Божої організації, а іменно, "інших овцев", або Йонадабів. — Йоана 10: 16; 2 Цар. 10: 15.

⁵ Річи відносно Ізраїля були написані наперед для особистої науки і користи тих, "на котрих конець світа прийшов". (1 Корин. 10: 11) Прийшов до того часу, ті одиниці задля котрих річи були написані, відділилися від світа і постави-

ли себе по стороні Господа. Ізраїльтяни, Божі завітуючі люди, з котрими зроблено угоду в Моаб, представляли людей в угоді з Богом і котра то угода о царство вимагає вірності від них; коди ж "приходень твій, що посеред табору твого" представляв людей доброї волі до Бога, котрі є знані як Ионадаби, і з котрих буде складатися велика громада. (Одр. 7: 9, 10) Такі знайшли прибіжище в таборі або організації Господній, утекши із організації Сатани, і тепер вони є приходнями в тім таборі або організації з тієї причини, що вони не знаходяться безпосередно в угоді. Однак вони можуть бути вірні, если будуть перебувати в ласці Божій. До них Єгова тепер каже, "Шукайте справедливості, шукайте смирності"; однак жадний чоловік не може виконати сього приказу хіба що він буде студіювати Слово Боже й пристосує себе до нього і буде вірний Богу й Його організації. Його споріднення є яко такого, що отримав охорону від Всемогучого, котрого сила не є обмежена, і котру Він уживає для добра тих, що їх серце є звершене до Нього. Отже писання кладуть вагу на розуміння як для останка так і Ионадабів в сім часі, і тому тут досліджуємо писання, щоби останок і Ионадаби могли мати краще оцінення їх споріднення до Бога і їх споріднення один до другого.

* Історія св. Письма показує, що між Ізраїльтянами, котрі були під провідництвом Мойсея, була незгода, і також показує, що хто не був обачний і не мав вирозуміння не впадобався Господеві і таким не дозволено заніматися важну посаду між Його зорганізованими людьми. Отже до Ізраїльтянів Мойсей під керівництвом Єгови сказав: "Як би міг я один нести тягарі ваші журбу вашу і сварки ваші? Возьміт собі людей мудрих, і що знаєте їх, по ваших поколіннях, щоби я поставив їх головами над вами." 1 Мойс. 1: 12, 13.

* Як здається, то Господь установив право, що не дозволяє сварливим заніматися позицію між Його людьми і в Його організації. Хтось може заніматися важну позицію на якийсь час, але если він піде необачним шляхом, не зважаючи на поради Писань, то він не позістане на тій позиції.

* Бог вибрав Ізраїльтянів і зробив їх народом віддільним і відріжненим від усіх інших народів але лише кількох одиниць із того народа лишилися вірними аж до кінця і отримали Божу ласку. Бог вибрав правдивих послідувателів Ісуса Христа за своїх людей і привів їх у свою угоду о царство і зробив їх народом святим, і людьми прибраними для свого заміру. (1 Петр. 2: 9, 10) Його право запевняє, що лише вірні й послушні Божим приказам будуть перебувати в тім святім народі й жити. Тим то Єгова сказав до Ізраїльтянів, а слова Його відносяться в більшій мірі до останка тепер на землі: "Гледи, навчив я вас установ і присудів, як й заповідав мій Господь, Бог мій, щоби ви сповняли

їх серед землі що до неї прийдете, щоби зайняти її. Пильнуйте ж і сповняйте їх! Бо се мудрість і розум ваш перед очима народів, що чути муть всі встанови сі й казати муть: Сей великий нарід справді мудрий і розумний нарід. Тільки стережись і пильнуй душі своєї, щоби не забути діла сі, що бачили очі твої, і щоби не відлучились вони від серця твого по всі дні життя твого! Ні! Переказуй про них синам твоїм і синам синів твоїх." (4 Мойс. 4: 5, 6, 9) /Ось так Господь зробив натиск на важність, щоби всегда памятали річі які Він вимагає. (Людський ум і організм, будучи зіпсований через наслідде, вимагає всегда учитися, щоби поступати після властивого правила.) Ізраїльтяни, що відступивши від Господа, не мали розуміння: "Се народи, для якого нема ради; нема там розуму між ними." (5 Мойс. 32: 28) Вони не оціняли їх споріднення до Бога. Задля ще більшої причини, ті що будуть жити, мусять набути розуміння, себто пізнати і оціняти їх споріднення до їх Сотворителя.

СПОРІДНЕННЯ

* Бог Єгова є Сотворителем; чоловік сотворінням; і ся правда відноситься також до нового сотворіння в Христі Ісусі. (2 Корин. 5: 17) Сотворіння цілком сполгають на Сотворителя відносно їх життя, благословенств і щастя. Сотворіння-чоловік зачинає набувати дещо розуму коли він боїться Сотворителя; яко ж написано: "Почин премудрості — Господень страх; безумні нехтують і розум і науку." (Прип. 1: 7) "Почин премудрості і страх Господень, а пізнане сьвятого — розум." (Прип. 9: 10) "Страх перед Господом — початок мудрості; добрий розум у своїх, що заповідь сповняють. Хвала його по віки вічні." — Пс. 111: 10.

* Сотворіння, що зачинає діставати розуміння має не лише пошану до Сотворителя, але також перебуває в жасі й страху відносно Його неограниченої сили, Його точної справедливості, Його звершеної мудрості, і Його безграничної любови. Воно бачить, що продовження його життя залежить від того, чи воно буде прийнятним Господеві. Воно розуміє, що само собою воно не має сили і не може рівнятися ніяк з великим Сотворителем. В такім стані ума те сотворіння зачинає мати дещо розуміння й мудрости. Если воно має бажання рости в мудрості, то воно старається кермувати ся совершенною волею Всемогучого Сотворителя. Воно пізнає свою насліджену упавшість і грішний стан, і бажає бути ціленим і пізнати Сотворителя. З причини сього властивого напрямку і стану ума, Бог притягає те сотворіння до Ісуса Христа, і той чоловік пізнає, що Бог післав у світ свого великого й любого Сина бути Спасителем світа й що жадний чоловік не може прийти до Бога лише через Ісуса Христа. (Йоана 14: 6) Він пізнає, що він мусить цілком бути підданим волі Сотворителя; він вірує, що Бог існує й що Він нагороджує всіх тих, що пиль-

но шукають Його й служать Йому в Його назначений спосіб; і він також вірує, що Ісус Христос є Відкупителем і Спасителем людей, котрі вірують в заслуги Його жертви. Зрозумівши свою власну упавшість, він бачить konieczність віддати себе в послушенстві волі Божій. Він відрікається себе і свідомо й радо йде шляхом яким всі розумні сотворіння повинні взяти; т. є, добровільно згаджується чинити волю Богу. Він пізнає, що Диявол є лукавий противник Бога і бажає знищити Його, і тому він утікає від Диявола а шукає охорони через Ісуса Христа в Божій організації. Зробивши угоду або згодившись чинити волю Богу, його споріднення до Бога в сій точці змінюється.

ОТЕЦЬ І ДІТИ

¹² Бог приймає чоловіка і дає йому ласку свою з причини його угоди бути послушним Божій волі. Він оправдує чоловіка, щоби той оправданий міг узяти другий крок, т. є, іти слідами совершеного чоловіка, Ісуса Христа. Оправданя такого чоловіка дає йому право жити як чоловік, котре то право він жертвує в послушенстві до волі Божої. Воля Божа є, щоби таке сотворіння було покликане високим покликком, і що воно повинно умерти з Ісусом Христом. Тоді Бог нагороджає його як своє диття і признає те сотворіння за свого сина, і сим чином Бог стається йому Отцем, себто, Дателем життя того сотворіння, що вповні згодилося бути послушним Його волі: "Схотів бо, то й породив нас словом правди, щоб бути нам якимсь починком творива Його." (Якова 1: 18) "Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що по великій своїй милости, знов породив нас на впованне живе воскресенням Ісус-Христовим із мертвих." — 1 Петр. 1: 3.

¹³ Хрещення чоловіка в воді — се символічне свідощтво, що він згодився вповні й цілком підлягати волі Божій. Щоби йому жити на віки з Ісусом Христом, то він мусить охреститися в смерть Христа. (Рим. 6: 3-8) Бог занурає те сотворіння у смерть Христа, і тепер те сотворіння мусить умерти яко жертва, так як Ісус Христос умер, если воно бажає жити з Христом і царювати з Ним.) (2 Тим. 2: 11, 12) Будучи народжений і признаний за сина Божого, він тепер ставсь новим сотворінням в Христі Ісусі: "Тим же, коли хто в Христі, той нове сотворінне; старе минуло; ось стало все нове." (2 Корин. 5: 17) Тепер його споріднення як сина до Отця. Те сотворіння тепер належить до родини Божої під Ісусом Христом, головою Його, і воно лишило геть всі земські річи, і надіється щідком на річи небесні. (Кол. 3: 20, 21) Його право до життя як чоловіка скінчилося, і тому написано про нього: "Умерли бо ви, і житте ваше поховане з Христом у Бозі. Коли ж Христос, життя ваше, явиться тоді і ви з Ним явитесь у славі." (Кол. 3: 3, 4) Від тепер, если він бажає жити, то він мусить жити яко член родини Божої під Христом.

ЦІЛЬ

¹⁴ Через довгий час многі думали, що ціль Бога Єгови відносно Його синів, котрі є частю Христа, була спасти і забрати їх до неба. Однак се не є Його ціль. Се правда, що вірні й правдиві отримають життя в небі, але спасення чоловіка се лишень припадкова річ побіч Божої дійсної й головної цілі. Перша і головна ціль Бога Єгови — се оправдання Його імя і очистити Його з неваги яку стягнув на Його імя головний бунтівник, Диявол. Він назначив Ісуса Христа до високого уряду Оправдателя. Він послав Ісуса у світ доручити Богу вість правди відносно Його заміру і Він назначив і помазав Ісуса як Царя світа, щоби у своїм часі Він управляв світом по праведноеті і щоби всі послушні під тим правлінням могли жити. Отже у відповідь на питання постановлене Йому, Він сказав: "Я є царем. Для сієї цілі я народився, і для того прийшов у світ, щоб свідкувати правді. Кождий від правди слухає голосу мого." — Йоана 18: 37.

¹⁵ Отже виходить, що кождий чоловік, котрого Бог прийме до своєї родини під Ісусом Христом, мусить слухати голосу Ісуса і Христа і бути послушним і ходити так, як Ісус Христос ходив, всегда бути вірним і правдивим Богу, затримуючи свою невинність до Нього. Отже ті, що в Христі Ісусі, мусять робити те, що Ісус робив, бо вони покликані йти Його слідами; вони є взяті з між людей і стались новим сотворінням в Христі Ісусі задля Божого імя, щоби вони несли свідощтво для Його імя й заміру. Для сієї причини апостол говорить про тих, що в Христі Ісусі: "Ви ж рід вибраний, царське священство, нарід святий, люде прибрані, щоб звіщали чесноти Покликавшого вас із темряви у дивне своє сьвітло." — 1 Петр. 2: 9.

ПОМАЗАНІ

¹⁶ Ті, що є покликані для заміру відносно Єгового імя, — сі покликані небесним покликком, і у своїм часі вони є покликані й вибрані. Се значить, що їм припоручено виконувати певні задачі, і між іншими, вони мусять бути свідками для Бога Єгови, отримавши від Бога Єгови уповажнене, припоручення представляти Його і говорити про Його імя і доручувати Його вість; і про тих, що прийшли до Христа, є написано: "Дух Господа Бога (спочив) на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим; післяв мене сцїляти сокрушених серцем; вістити невольникам визвол на волю, а увязненим — відчиненне темниці; проповідувати рік примирення Господнього й день пімсти Бога нашого потішити всіх засумованих." — Іса. 61: 1, 2.

¹⁷ Їх споріднення тепер є як сина до Отця і слуги до Пана. Самий Ісус Христос є вибраним слугою (Іса. 42: 1), і члени Його тіла є слугами Його і Христа. Як хтось може знати чи він належить до родини Божої? Писання відповідає: "Сей самий Дух свідкує, нашому/духо-

ві, що ми діти Божі, коли ж діти, то й наслідники Божі, а спільні наслідники Христові, коли тільки з Ним страждемо, щоб з Ним і прославитись." — Рим. 8: 16, 17.

¹⁸ Жадної частини цього тексту не можна відкинути, і тут є виразна підстава, "коли тільки з Ним страждемо, щоб з Ним і прославитись." Почувши Слово Боже, і уживаючи віри в Бога і Христа, він ступає на ту дорогу. Тепер те сотворіння мусить спитати себе і розслідити себе чи воно є у вірі: "Чи я віддав себе в послушенстві волі Божій? Чи я відповів на небесний поклик або високе покликання? Чи я вповні й цілком посвятився Богу і звернув свою надію й почування на небесні річі а не на земні? Чи я радо взяв і несу наружи які впали на Бога і Ісуса Христа, і чи я добровільно ступаю слідами Ісуса Христа і терплю з ним ради справедливості? Чи я маю ревність до Господа і Його дому? і чи я вповні виконую моє посвячення?" Ось так він досліджує себе у світлі Писань і рішає з свідочтва духа чи він є або не є дитиною Божою. Се покликани, вибрані й вірні, що будуть на віки з Христом у славі. Се не є досить, щоби чоловік лише іменував імя Господа і призивав Його. Від коли Господь Ісус прийшов до храму від тоді ти, що в Христі Ісусі, були признані й зібрані до Нього, і їх розуміння Бога й Його заміру вельми побільшилось з причини світла яке сияє від лица Господнього й відбивається на тих, що в храмі. Такі признані в храмі є вислані в послушенстві до Господніх приказів, і ті прикази вони мусять сповняти, т. є бути свідками для Єгови, і голосити правду про Його царство.

¹⁹ Окрім повисших питань нехай сотворіння спитає себе: "Чи я є послушний волі й приказам Господнім, і радо в Його імя проголошую добру новину царства і звіщаю людям те, що я навчився в тайнім пробутку?" Если всі ці питання він може ствердити, тоді він може знати й оцінити що він є дитиною Божою, котрий є Його Отцем, а Ісус Христос є старшим його Братом і Господом. Відповідь на такі питання мусить бути підтверджуюча і він мусить бути далше вірний, если він бажає бути прийнятим у царство.

"інші вівці"

²⁰ По приході Господа Ісуса до храму Єгови і зібрання до Нього тих, що були тоді на дорозі до царства, писання показують, що Господь зачав збирати до себе "інших овець". Сі "інші вівці" чують Слово Боже й вірують в нього. Вони вірують в Бога і Ісуса Христа як Відкупителя людства. Вони мають чесне й щире бажання знати замір і волю Єгови. Вони знають, що Диявол є їх власний і Божий ворог, і що вони підлягали під організацію Сатани. Вони змінили свій напрям ділання через вірування в Бога і Христа утїкши з організації Сатани і знайшовши прибіжище в організації під Христом. Вони зачинають рости в знанню й бачуть konieczність бути послушними Божому приказові і шукати спра-

ведливості й смирности. Вони досліджують Слово Боже й стараються пізнати Його волю і чинити її. Вони прикладають найлучші старання бути вірними Богу і Христові як Відкупителю чоловіка. Вони бачуть, що Бог зробив провізію для вірних людей жити на віки на землі. Вони знайшли прибіжище в-Божім городі або організації, і там мусять остатися і бути послушними до Божих приказів аж до викінчення і прославлення Божих помазаних духових сотворінь. Вони не вмирають з Ісусом Христом смертю жертви. Їх надія є життя на землі як народу Божого. Вони представлені, що вони одягнені в білі ризи, що указує, що вони вірують в пролиту кров Ісуса Христа яко велику ціну викупу і що вони стали по стороні Бога і його царства. — Одкр. 7: 9-15.

²¹ **Оправдання** або право до життя не належить іще до них, але у своїм часі вони отримають се через Ісуса Христа, если вони докажуть їх вірність і затримають їх невинність. Вони є тими "іншими вівцями" яких описує Слово Боже і з котрих складається велика громада. Споріднення великої громади є яко підданих Господу Ісусу Христу, і Бог через Ісуса Христа дасть таким життя вічне на землі, если вони стринуть вимоги Його, і віддадуть славу Богу. Ось так писання ясно показують різницю між двома класами, небесною і земною, і споріднення кождо до Всемогучого Бога і Ісуса Христа.

ВИМОГИ

²² Від усіх сотворінь які отримають Його признання Бог вимагає віри й послушенства, jako ж написано: "Я скажу тобі, чоловіче, що є добре, та й чого Господь вимагає від тебе; ділай справедливо, люби вчинки милосердні, й ходи в покорі перед Богом твоїм." (Мих. 6: 8) Всі що отримують оправдання мусять бути справедливі до інших. Вони мусять любити милосердя, і коли дістануть нагоду, мусять указати те милосердя до інших. Вони мусять оминати всяку злобу, і замість топтати права інших, вони повинні старатися чинити добро усім оскільки мають нагоду. Вони мусять бути послушні Богу, як се Віщ указав їм, через Його Слово; і тим то є написао: "Слово твоє світильник перед ногами моїми, і світло на стежці моїй." (Пс. 119: 105) Для всіх таких Єгова єдиний мусить бути їх Богом, і всім таким Бог дав великий привилей пізнати Його і Його провізію через Ісуса Христа, і що та провізія — се життя вічне. (Йоана 17: 3) Що найменше сотворіння може зробити, то се бути послушним Божим заповідям як найлучше воно може. До всіх таких Господь Ісус каже: "Кому прибавлено багато, більш спитаєть ся від него." (Луки 12: 48) Бог є великим Дателем, а сотворіння отримують ті благословенства, і Бог вимагає від таких, щоб вони виконували прикази Господа Бога.

²³ Божа найперша і найбільша заповідь для всіх сотворінь є: "Люби Господа Бога твого

всім серцем твоїм, і всею душею твоєю, і всею думкою твоєю. Це перва й велика заповідь." (Мат. 22: 37, 38) Се значить, що своїх почувань не можна ділити між Бога і сотворіння. Кожде сотворіння мусить несамолюбно посвятитися Всемогучому Богу, а нікому іншому. Воно не може мати ніякого іншого Бога. Воно не може робити компромісу, себто, служити Єгови певний час і служити і приймаючи ласку від Божих ворогів коли-будь. Далше каже Господь: "Люби ближнього твого, як себе самого." (Мат. 22: 39) Се значить, що чоловік признає, що права й привилеї інших сотворінь є рівні з його власними, і тому він старається чинити іншим те, що він бажає щоб інші чинили йому. Він ставить себе на рівні й не домагається для себе нічого більшого, "що він готовий дати іншим." "На сих двох заповідях" — каже Господь Ісус — "увесь закон і пророки стоять." (Верш 40) Такі є вимоги Господні для всіх сотворінь котрих Господь удобрить.

ОСТАНЕК

²⁴ Всього повисше згаданого вимагається від останка, і ще більше. Споріднення останка тепер на землі до Бога і Ісуса Христа вимагає від них бути пильними дістати розуміння і оцінити те споріднення яке вони мають до Бога і Христа. Вони мусять розуміти, що вони яко помазанники Господні є урядовими представителями Бога й Христа на землі. Останкові було поручено великий привилеї давати свідокство Ісуса Христа в послушенстві до Божих приказів, і если вони хотять далше позістати при останку, то вони мусять вірно сповняти Його прикази, і сим доказати їх любов до Бога й Христа. Тим то Господь Ісус каже до таких: "Кому прибавлено багато, більш спитається від него." (Луки 12: 48) Яко послі Христові й слуги Божі на землі ім много було повірено, і щоб отримати Боже признавання і затримати свою невинність до Нього, вони мусять здати рахунок з їх доморядництва в гармонії з Його приказами, і до сього вони мусять бути порушені любовю або несамолюбством. Всі такі слухають Божих приказів і радіють чинити се.

РОЗУМІННЯ

²⁵ Тепер для таких сей текст є більше важний чим для інших: "Всім, що маєш, набувай розуму." Дістати розуміння, се є найважнійша річ для останка. Вони мусять дістати властиве визначення їх споріднення до Бога і Христа. Если хто був покликаний і приведений до Божої родини і ставсь пустим і зарозумілим, то йому бракує розуміння. "Хто ж гає марно час, той розуму не має." (Прип. 12: 11) Він мусить усе памятати, що Єгова — Всевишний і що сотворіння є слугами, від котрих Він вимагає повного послушенства. Отже він мусить тверезо думати про себе, і не висше чим він повинен думати. (Рим. 12: 3) Він не може шукати похвали від людей, ані угаджати людям, але всякого часу му-

сить угаджати Господу Богу і дістати Його признавання. "Не перед очима тільки служачи, яко чоловіко-угодники, а яко слуги Христові, чинячи волю Божу од душі." (Ефес. 6: 6) "Слуги, слухайте у всьому панів по тілу, не перед очима тільки служачи, яко чоловіковгодники, а в простоті серця, боячись Бога." (Колос. 3: 22) Є такі одиниці, що називають себе останком і шукують сніти перед людьми, щоб іх інші високо вивисшували. Вони вже припали свою нагороду, а се признавання від людей, але не признавання від Бога. Ісус заявив, що високе в очах людей, те є гідота в очах Бога. — Луки 16: 15.

²⁶ Се є задача останка давати поміч і потіху, а особливо "іншим вівцям" або Йонадабам, помагаючи їм дістати знання і оцінення Божого заміру вираженого в Його Слові. (Езек. 9: 4) Ті "інші вівці" прийшли до Господнього дому або організації, і їх не можна відлихати, копати або відкидати, але обходитися з ними ласкаво, щоб їм помочи. Від часу до часу звіт приходить, що ті, що іменуються бути помазанниками, далше показують між Господніми зорганізованими людьми духа "вибраних старших" і вдійности перешкаджають проголошенню правди і гноблять Йонадабів. Таким особам бракує розуміння, і се вельми важне, щоб вони дістали розуміння, і дістали його скоро. Один, що іменується бути з останка, ставить таке питання: "Чи можуть Йонадаби приготувати або виконувати справи в противенстві братам з останка котрі не є присутні на зібранню служби з причини недуги або якоїсь іншої причини?" Хотят в сім питанню бракує подрібного вияснення, однак в ній міститься більше чим ті написані слова. Если комітет служби не може бути присутним на назначенім зібранню, а інші зі збору є присутні на таким зібранню, тоді комітет, не можучи бути присутним, повинен повідомити інших о програмі яка має бути виконана. Если ж такого повідомлення не вислано і Йонадаби є лише присутні, тоді се цілком на місці для Йонадабів приготувати програму студії або служби і виконувати її. Певно, що студія Слова Божого і служення в послушенстві до Його приказів не буде терпіти тому що хтось що вважає себе бути з останка або є з останка не є присутний на зібранню. Виглядає, що часом чоловік думає що він з останка а вдійности ним не є. Також здається, що декотрі з класу Йонадаба показують більше духа і ревности Господньої чим ті, що називають себе бути з останка.

²⁷ Наприклад, що на зібранню знаходиться більше Йонадабів, яку позицію вони повинні займати? Число не мусить рішати який є властивий напрям. Ті з останка що показують духа Господнього, що є всякого часу несамолюбство. Вони будуть стримуватись панувати над іншими, чи ті інші є останок чи Йонадаби. Хто посідає духа Господнього, той не буде називати себе мудрим і важним. Такий укаже свою ласкість до Йонадабів і буде памятати, що Го-

сподь руководить своєю організацією, і що всі люблячі Господа пристосують себе до наказів які приходять через Його організацію. Господь поклав на останкові задачу провідничити, і коли вони є присутні, то всі признають, що се задача останка робити се; однак ніхто з останка не повинен бути наставником і знуцатись над вівцями, і панувати над ними в самовільний і жорсткий спосіб. Се повинність і задача останка доглядати, що би накази організації були виконані, й се привилей Йонадабів брати участь у такій службі Божій. Отже останок або помазанники повинні провідничити, а Йонадаби повинні йти з ними, і дух несамолюбства і цілковитого посвячення Господеві повинен бути провідником. Всі такі повинні показати їх любов до Бога й бути вповні послухними Його приказам на честь Його імені і виконувати Його роботу. Ісус Христос є тим Великим Егуйом, що кермує колесницею. Хто вважає себе за старшого у зборі той не провадить тієї колесниці. Він слуга, і всі інші, що люблять Господа, будуть ходити із тими, що указують духа Господнього; і привилей усіх таких є поступати за навченням організації. Господь поклав на своїх помазанниках задачу і відповідальність провідничити в службі, і сю задачу вони повинні сповнити смирно й покірно, без самолюбства. Если помазанник буде поступати таким напрямом, то се буде взірцем для Божого стада й інші будуть радо поступати таким самим шляхом.

²¹ "Ці інші вівиці" мають привилей знайти прибіжище в Господній організації. Йонадаби або "інші вівиці" зрозуміють сей факт, що Господь розпорядив, що Його церква має провідничити і виконати Його заповіді. Він навчив їх щодо того хто повинен голосувати. Ніхто не повинен голосувати лише тому, щоби задоволити бажання якоїсь особи, що займає позицію відповідальності, або щоби поставити себе на тій позиції. Нехай все виконується в порядку і на славу Богу. Если би всі сповняли заповідь, любби Господа Бога твого всім серцем твоїм а ближнього як себе самого, тоді не було б трудностей. Если ж хтось з останка стане зарозумілим, шукає самовивиснення, і в гніві виражується проти Йонадабів і інших, такий має дуже мало розуміння. Але если він є ласкавий і розважний і повільний до гніву й оминає незгоду, то він показує, що він посідає розуміння. "Терпеливий чоловік показує великий розум, а хто на гнів палкий, виявляє дурноту." (Прип. 14: 29) "Криниця життяна — розум у розумних, а ученість безумних — дурощі. Приятна мова — се текучий мід із соту; солодкий він душі, і мов лїк для костей." — Прип. 16: 22, 24.

²² Ті що вважають себе за останка а не зважають на навчення Господні, такі поступають небезпечним шляхом. "Чоловік, що зійшов з путя розумного, між мертвими олішиться." (Прип. 21: 16) Ті з останка, що гонять несправедливо інших, ставлять дуже бідний примір. Если між

ними є Йонадаби котрі забирають позицію яку вони не повинні забирати, тоді таких Йонадабів треба поучити з Слова Божого, а се треба зробити ласкаво; і если він має властивого духа, то він буде покірний, себто, схоче навчитися і поступати справедливо. Коли ж він укаже иншого духа, тоді Йому треба показати, що він поводить ся цілком не згідно з волею Божою.

БОРОТЬБА

²³ Незгода між Божими людьми показує брак вироблення зі сторони тих, що беруть участь у ній. Се показує також брак оцінення споріднення сотворіння до Бога. Як здається, то від часу до часу буває незгода між зборами тих, що називають себе останком. Се цілком незгідно з Св. Письмом, і тому се великий блуд. Незгоди ані сварні не можуть бути хиба хтось менше більше помиляється. Если хто признає себе за слугу Господа Бога і Його помазаного останка і робить незгоду, такий напевно загубить ласку Богу, якож сказано в листі до Галат 5: 15. "Мудрістю уладжуєш дїм, і розум скріпляєш." (Прип. 24: 3) Отже мудрість являється там де є розуміння і де напрям взятий в гармонії з Божим приказом. Ті, що посідають мудрість яка походить із вищ, оцінюють їх споріднення до Бога і Христа. Вони бояться Бога і живуть в мирі з собою і стараються бути одно і рамя в рамя воюють по стороні Господа проти звичайного ворога. "Тільки достойно благовістя Христоного живіть, щоб, чи я прийду та побачу вас, чи то й не буду між вами, почув про вас, що стоїте в одному дусі, і однією душею боретесь за віру евангельську, і не жахаючись не в чому противників; се їм явний знак погібелі, а вам спасення, і воно від Бога." — Филип. 1: 27, 28.

САМОВОЛЯ

²⁴ Дехто, що вважає себе за останка в Божій організації, і займає позицію відповідальності між Божими людьми, здається рішивсь уживати своєї власної волі у цілком самолюбний спосіб. Декотрі знов бояться, що вони не виглядають досить важні в очах як вдійности вони є. Ся справа стоїть так: Товариство робить нарис відносно роботи свідоцтва і посилає сей нарис до різних зборів Божих людей. Один з таких нарисів зроблено працювати з фонографом, і всі свідки по всій землі були прошені працювати разом і в той самий спосіб. Зборовий комітет служби отримавши такий нарис, нарешті рішає відкинути даний нарис і робити після своєї власної волі й думки. Сим вони відмовляються виконувати інструкції організації, бо инакше певні одиниці не сяли б в очах инших людей. Бажаючи так сяяти, такі одиниці уперто рішають доручувати вість особисто. Що тут становить трудність? Такі самовільні одиниці не мають розуміння. Вони не можуть зрозуміти, що Господь кермує своєю роботою, що Господь Ісус в храмі має свій власний спосіб виконува-

ти працю, і що Він передає своїм помазанникам потрібну інформацію, і если поучання є мильні, то за се відвічальність перед Господом, а не перед місцевим комітетом служби. Чи се мильно бути самовільним й ділати незалежно? Що ти читься праці Господньої, то се мильно так поступати. В Божій організації мусить бути єдність поступовання. Кождий один, що любить Бога, то не лише бажає чинити волю Божу але радується її чинити, і лише потребує пізнати яка є воля Божа й тоді виконує її. Самолюбний чоловік, що вважає себе за великого, думає що він мусить ділати у свій самолюбний спосіб; а се показує брак розуміння з його стороны, бо він ставить свою власну думку понад інструкції отримані через Господню організацію. Він не бажає пізнати, що Господь сказав до своїх людей: "Надійсь на Господа всім серцем твоїм і не покладайся на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про його, а він простувати ме шляхи твої." — Прип. 3: 5, 6.

²² Хто має шире бажання бути послужним сій поради Господній, той ширю і чесно молить до Бога щоб він міг чинити волю Його. Він не має бажання ділати самолюбно або зухвало. Його бажання є виконати волю Божу, признаючи що Господь має організацію і свій власний спосіб научення своїх людей. Зборовий комітет служби повинен радо виконувати поучення організації, як він їх отримує. Хтось мусить робити нариси способу виконання праці й висилати поучення відносно такого нарису. Та часть Господньої організації на землі виконує задачу приписану їй, і є відвічальна перед Господом (за сю задачу), і певно Господь має один спосіб а не много способів виконувати свою роботу. Если зробиться помилку, то Господь направить її, але та задача справляти помилку не буде поручена місцевому комітету. Розуміється, що если хтось бачить що щось зроблено невластиво або що виглядає бути не в порядку або в найлучший спосіб, має привилей звернути увагу висилаючому такі поучення і піддати думку як можна лучше виконати; але жадний комітет служби не може понехати поучення отримані і старатися виконувати їх у свій власний противний спосіб. Такий напрям може принести замішання і незгоду, бо хтось буде бажати поступати після поучень і вператись так чинити, а знов горді й високоумні, взявши инший напрям, розбуджують незгоду. У кождім зборі де лишень указується дух "вибраного старшого" там буває незгода.

²³ Ті, що посідають і показують духа "вибраного старшого" вважають себе за наставників над нишими в зборі й мають бажання показати їх власть. В сім вони цілком миляться і показують цілком брак розуміння. Звичайно місцевий збір отримує листи відносно роботи свідництва, котрий повинен бути перечитаний для збору. Секретар або слуга збору, отримавши такий лист, думає що се важне перше предста-

вити його комітетові служби що б вони розібрали його і рішили чи збір повинен або не повинен дістати сей лист, і тоді з своєї самолюбної мудрости вони заключають, що такий лист повинен знаходитися в смітлярці. Такий напрям не лише самовільний, але се є надужиття власти, і таке надужиття показує, що комітет чинить се без розуміння, себто, без оцінення їх споріднення до Господа і до Його людей. Такі самовільні люди цілком відкидають Господню заповідь, а іменно: "Храни, мій сину, що твій батько заповідає, й матерної науки не цурайся". (Прип. 6: 20) Хто на правду став по стороні Господа, той не може знехтувати буквою або духом сього писання. Бог є нашим Отцем, і Він дає приказ що треба робити, а ми мусимо радо слухати Його. Його організація — наша мати. (Іса. 54: 13) Ісус Христос є Головою Божої головної організації, й всі помазанники є під Його рукою і мусять бути послушні Його приказам. Занедбати або відмовитися бути послушним приказам Божим і відвернутися від поучень Його організації показує, що хто так робить, тому велими бракує розуміння.

²⁴ Що ж тоді повинен робити збір останка Божих людей коли йому звернено увагу, що комітет служби або зборовий слуга, ділає самовільно? Спокійно й тверезо такий збір повинен попросити такого комітету або членів, що так поступає, вступитися на бік і нехай хтось инший возьме те місце служби. Всі мусять пахятати, що над Господньою організацією на землі нема наставників, але всі члени Його організації на землі є слугами Господніми, і що той, хто більше пильний і вважний у виконанню Господніх поучень і ділає після них, більше подобається Йому. Збір не повинен помилитися і відложити на бік комітет що би задоволити якесь особисте почуття. Се праця Господня у котрій Його люди є заняті, і вони мусять виконувати її в спокою як Господеві на Його честь і славу. Незгода і спір між тими, що іменуються бути останком, є цілком не намісці. Наша боротьба є проти звичайного ворога, а не проти один другого, і кождий, що дійсно любить Бога і Його нарід, той приложить свої найлучші старання служити не в самолюбстві, памятаючи, що кождий слуга мусить здати рахунок перед Господом. Де всі пильно ділають після приказу Господнього, там панує мир, і там панує гармонія між вістниками і вони отримують Господні благословенства. Останок знаходиться в храмі й кождий у храмі радісно каже: "Звесилився я, коли казали мені: Ходім до дому Господнього! Наші ноги стоять муть у брамах твоїх, Єрусалиме!" — Пс. 122: 1, 2.

²⁵ Кождий член храму буде старатися й дбати о лобро Божої організації. Помазанники будуть стояти разом як одно і будуть молитися о дальший мир і єдність: "Просіть спокою для Єрусалиму! Нехай дасть Бог часну долю тим, що люблять тебе! Нехай буде мир серед мурів тво-

іх, і супокій певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і друзів моїх скажу: мир з тобою! Раді дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю." (Пс. 122: 6-9) Де є незгода й боротьба у зборі між тими, що іменуються бути останком Господнім, там бракує розуміння, а хто вперто робить незгоду і замішання, той напевно буде відкинутий Господом.

ВЛАСТИВИЙ НАПРЯМ

³⁶ Який же є властивий напрям для тих, що згодилися служити Богу і Ісусу Христу? Давид, слуга Божий, бачив як Господь вивисив його сина до важного становиська служби, молився в гармонії з волею Божою: "А тепер, сину мій, нехай буде Господь при тобі, й нехай шаститься тобі, щоб ти збудував дом Господу Богу твому, як він говорив про тебе. Нехай дасть тобі Господь розвагу й розум, щоб міг ти правити Ізраїлем, і стерегти закон Господа, Бога твого. Тоді ти будеш шасливий, коли намагати мешся певнити прикази й закони, що Господь заповідав Мойсейові про Ізраїля. Будь сьміливий і мужний, не бійся ні не тривожся." (1 Паралип. 22: 11-13) Се окрислює властивий напрям для слуги Господнього в сім часі.

³⁷ Коли Соломон засів на престолі, то він не молився о те, щоб йому сьяти в очах людських, але молився, щоб Господь дав розуміння й мудрість; і Господеві вподобалось се і Він вислухав його молитву; і се є доказом, що се властивий напрям для усіх слуг Господніх. Тоді Соломон зрозумів і оцінив своє спорідненя до Всемогучого Бога, а пізнійше він відпав, тому що йс'я не стало розуміння. Властивий напрям слуг Божих сььогодні і всякого часу є показаний в молитві, яку Соломон вивів коли він займав місце відвічальности взглядом Бога і Його народа: "Оце ж, Господи, Боже мій, вчинив еси раба твого намість отця мого Давида царем; але ще молодик і не знаю ні виходу, ні вьиходу; і раб твій обертається серед народу твого, що вибрав ти собі, такого великого народу, що за множеством його неможна його ні злічити, ні переглянути; то ж дай слугі твому серце, щоб йому правити народом твоїм і вміти розбирати між добрим і лихим; бо хто зможе правити сям величезним народом? І вподобав Господь що Соломон просив сього. І рече йому Бог: За се, що ти просив сього, а не випрошував довгого віку, або багачтва, або смерті ворогів твоїх, а прохав розуму, щоб уміти судити, то я вволю твою волю: даю тобі мудре й розумне серце, так що рівні тобі ні перше тебе не було, ні послі тебе не зявиться." (1 Цар. 3: 7-12) "І наділив Бог Соломона великою мудрістю й постеріганнем і багачством духа, мов те море піском на березі." — 1 Цар. 4: 29.

³⁸ Ті, що без розуміння, є гідні смерти, тому що Бог недасть нікому життя хто вивисше себе. (Рим. 1: 31, 32) "Між гордими — одні тільки сварки." (Прип. 13: 10) "Попереду погигбелі

йде гординя, а поперед унадку — надуте серце." (Прип. 16: 18) Апостол, промовляючи до церкви Божої, каже: "Коли ж хто нише вчить і не приступає до здорових словес Господа нашого Ісуса Христа і до науки побожної, той розгордився, нічого не знаючи, а нездужаючи змаганьями та суперечкою, від чого буває зависть, сварка, поговори, лукаві думки, пусті розмови людей попсованого розуму, що втерали правду і думають, що благочесте — надбанне. Відступай від таких." — 1 Тим. 3: 3-5.

³⁹ Той самий натхнений апостол Господень предчув небезпеку яка була засіла на стежці слуг Господніх, коли він промовляв отсі слова: "Котрий і явив нам вашу любов у дусі. Того-то й ми, від того дня, як почули, не перестаємо за вас молитись і просити, щоб ви сповнились розуміння волі Його у всякій премудрости і розумі духовному, щоб ходити вам достойно перед Господом у всякому догоджуванню, і у всякому доброму ділі приносячи оwoц і ростучи в розумінню Бога." — Кол. 1: 8-10.

⁴⁰ Божі люди, що з Лаодикії, мусять бути дуже уважні й чуйні й пильні, щоб їм бути послужними заповідям Господнього Слова і щоби могли дальше пробувати в знанню; і маючи се на ввазі, апостол писав: "Щоб утішились серця їх, зеднавшись у любові і на всяке багачтво повної певности розуму на познання тайни Бога і Отця і Христа." (Колос. 2: 1,2) Ось так є показана конечність едности останка в теперішнім часі, щоб їм дальше перебувати в розумінню, що значить властиве оціненя їх позиції перед Господом і в Його організації.

⁴¹ Ті що признають себе за останка і немають вирозуміння є уподоблені до дітей. До таких Господь промовляє, кажучи: "Братте, не бувайте діте розуміннем, ні в лихомо бувайте малолітками, у розумінню ж звершеними." (1 Корин. 14: 20) "В лихомо" тут значить не зважати на права й привилеї ваших ближних; у такім всі повинні бути малолітками. (Бути "звершеними" значить бути дорослими в Христі і через се мусять бути в цілковитій едності, оціняючи їх позицію і відвічальність перед Богом. До Божих людей є звернені отсі слова: "Доки дійдемо всі до з'єднання віри і познання Сина Божого, до чоловіка звершеного, до міри зросту сповнення Христового, щоб більш не бути малолітками, хвилюючись і кидаючись від усякого вітру науки, в омані людські, у лукавстві до підступного заблуду" (Ефес. 4: 13, 14); і ці слова відносяться до тепер, тому що прийшов час на цілковиту едність, а ті, що не є в едності з Господом, не є у храмі.

⁴² Як здається, то між людьми Божими є декотрі, що через роки були у правді, і котрі 'всє вчуться і ніколи не можуть прийти до пізнання правди'. (2 Тим. 3: 7) Вони були колись у Вавилоні й утекли з його, однак дальше мають "замурану одежу" і вважають, що "теперішна правда" — се "найлучша релігія", і тому вони

дальше йдуть тим шляхом. Коли прийде час Спомину, такі одиниці приходять і беруть символи, але вони роблять це без розуміння. Коли прийде час до служби йти від дому до дому проповідувати "сю євангелію царства", то вони ухиляються або не зважають на таку службу і кажуть, що це може бути добре для інших, але не для них, і вони дякують Богу, що Він схоронив їх від такої служби. Сим чином вони показують, що вони не мають розуміння. Перечитавши *Виклади Єв. Листва*, вони заклали, що вся правда яку Бог відкрив знаходиться в них, і всю вони посідають; і тут знову вони показують, що вони не мають розуміння. Деякі з таких, зарозумілі самі в собі і думаючи про себе вище чим вони повинні думати, приходять до заключення, що Бог поручив їм якусь спеціальну роботу великої ваги, яка має бути виконана в будучині, і тоді вони сідають і чекають аж той час прийде, коли то вони будуть вивиснені до якоїсь великої позиції служби. Тут знов вони не мають розуміння. Їх можна чути, що вони кажуть до других: "Дістаньте розуміння; дістаньте розуміння!" підчас коли вони самі не мають розуміння ані не оціняють споріднення сотворіння до Бога Єгови і Ісуса Христа.

ВИГЛЯД І ПОВЕДЕННЯ

"Хто має розуміння той мудрий, і його вигляд і поведіння є згідне із сим. Розумний слуга Божий оціняє своє споріднення до Господа. Він є представителем Єгови і Ісуса Христа щоби доручити Господню вість іншим. Промовляючи до тих, котрим поручено давати свідчення про імя Єгови, Він каже: "Очистіть себе, ви, що носите посуд Господній!" (Іса. 52:11) Згідно із сим апостол радить своїм братам такими словами: "Мавши сі обітвання, любі (мої), очисти́мо себе від усякої нечисті тіла і духа, звершуючи сьвятість у страхі Божому." (2 Корин. 7:1) Це певно значить чисте тіло, чистий фізичний вигляд, і чистий ум. Безрішні як може бракувати грошей на потрібні речі, усі люди можуть дістати води і очистити себе. Йдучи до інших яко представителі Господень, той свідок повинен бути чемний, приемний, і його слова повинні бути ласкиві. Покликаний йти слідами Господа, він повинен пам'ятати, щоб 'з його уст падали ласкаві слова'. Свідок повинен сказати о Божім замірі знищити лукавих а благословити праведних. Але така мова не повинна бути ображаюча. Чутка є, що деякі, що вважають себе за представителів Господніх, приступають до незнайомих людей і кажуть до них такі подібні слова: "Ви від Диявола і ви будете знищені если ви не возьмете літератури і не будете читати і вірувати в ню." Таке поведіння є нерозумно і певно не має мудрости. Говоріть правду Слова Божого і дайте славу Богу за се, і нехай люди знають, що ви доручуєте те, що Господь сказав. Неприличний і нікчемний ви-

гляд, неласкаві й жорстокі слова, цілком не є на місці для слуги Господнього. Писання кажуть: "Хто мудрий та розумний між вами, нехай покаже з доброго життя діла свої в лагідности і премудрости. (Якова 3:13) Правдивий свідок Єгови посідає ту мудрість із виш, а не хвальбу, самовладу і жорстокого духа, що порушує світом. "А та премудрість що звише, найперше чиста, потім мирна, лагідна, покірлива, повна милости і добрих оwoчів, безсторонна і нелицемірна." (Якова 3:17) Ті що мають розуміння повинні відбивати на їх лиці радість яку вони мають в Господі і бажають, щоб і інші пізнали як дух Господень робить вражіння на тих, що люблять Його і служать Йому. Нехай же свідки Єгови будуть чисті в думках, чисті в словах і ділах, і нехай їх поведіння буде згідне з духом Господнім.

МУДРІСТЬ

"Мудрий чоловік се той, що довідується яка є воля Божа, і довідавшись, старається пильно пристосувати себе до тієї волі Божої. Він все має бажання вчитися і з усієї ширости бажав шукати знання з руки Господньої, і за се він є благословенний Господом. "Він веде покірних до правди, і вказує смирною дорогою сьвою." (Пс. 25:9) Такі люди учаться пізнавати й оціняти, що Бог Єгова — Всевишній, і що Він всякі речі виконує несамолюбно і справедливо, що Ісус Христос є виконавчим Чинником Єгови, котрому Єгова поручив велику роботу оправдати Його імя; що Бог, через Ісуса Христа, вибирає з між народів людей для свого імя, і що ті уже не йдуть за своїм самолюбним бажанням і ідеями, але Господь є провідником їх і що вони певно не можуть нічого доконати самі, але, йдучи за Ним, вони можуть доконати Його замір. Вони бачуть і оціняють факт, що Бог вибрав собі людей зі світа і привів їх до Христа, не задля їх внутрішньої цінності або заслуг, ані щоби те сотворіння вивиссити до якоїсь високої позиції; але Він покликав їх і вибрав за їх вірність у виконанню задачі в гармонії з Його приказами і в послушенстві до Його волі. Такі сотворіння знають, що їх вічне життя залежить від їх вірности до Бога, бо хто не затримає своєї невинности не отримає вічного життя. Такі одиниці бачуть себе як слуги Всевишнього, і вони знають, що всякого часу вони мусять поводитися з своїм ближнім справедливо, і що вони мусять бути послужні Богу, і що самовивиснення значить їх упадок і цілковите знищення. Вони не лише пізнали їх споріднення до Бога і Христа, але вони оціняють його. Такі мають розуміння, бо вони вибрали мудрий шлях. "Розумни посідає мудрість." (Прип. 10:23, *англ. перек.*) Такі вірні одиниці в храмі вважають на пораду дану їм, а іменно: "Бога сил небесних — його, як сьвятого, шануйте; його одного вам боятись, перед ним вам дрожати!" (Іса. 8:13) Такі вірні

не бажають признання людського, але, протинно, оминають такі похвали, щоби їм приподобитись Господеві. Вони не бояться ні людей ні дияволив, але вповають на Господа Бога і радуються сповняти Його прикази.

⁴⁵ Ось такі з вірного останка бачуть свій привилей і задачу нести вість о царстві доброї волі до Бога і помагати їм дістати знання Його Слова, але ніколи не панувати або знущатись над ними. (1 Петр. 5:3) Ті з Господніх помазанників не хваляться їх позицією в Господній організації і не роблять постійно натиску на інших, що "я один з помазанників, і я проваджу колесницею, а ви Йонадаби мусите чинити те, що скажу вам." Такий дух хвальби і самослави цілком не знаходиться в правдивих помазанниках, і всякий, що хвалиться і вивиснає себе, певно упаде. Нехай ніхто не заключає, що если хтось був членом останка, то він всегда буде і не може відпасти. Самовивиснення, гордість і хвальба — се наруга в очах Бога, і ніхто не може насміятися з Бога без кари. Ті з останка тепер радуються сповняти заповіді Господні й пильно ходять від дому до дому і кладуть "знак на чолах у людей, що зітхають і сумують," і що бажають пізнати Господа і Його путь. (Езек. 9:4) Замість відпихати і знущатись над Йонадабами і панувати над ними, то дійсний останок радо подасть помічну руку усім тим, що шукають пізнати Господа, і, чинячи се, вони віддадуть всяку честь і славу Богу. Релігія й поверховна побожність становлять лицемірство в очах Господніх, і для того останок ненавидить релігії й тих що свідомо практикують її.

ГОЛОВНЕ ПИТАННЯ

⁴⁶ І сім часі ті, що мають розуміння, бачуть і оціняють те головне питання і що є найважнішим. Те велике питання або визов мусить тепер полагодитися і Господь полагодить його на оправдання Єгового імя. Через більше чим шістьдесять століть Диявол і його слуги зневажали й понежали Боже святе імя. Єгова довго терпів, та день Його оправдання уже прийшов. Бог посадив свого царя на престолі і післав Його царювати і знищити ворогів. Давно тому Бог повідомив, що у своїм часі Він обявить свою всемогучість проти ворогів і цілком поразить їх; та нім Він се вчинить, Він велить проповідувати своє імя по цілій землі. (2 Мойс. 9:16, *Ісая*). Він вибрав зі світа певну клясу вірних сотворінь і поставив їх під провідництво Ісуса Христа, Царя, і до них Єгова каже: "Ви мої свідки... що я Бог; і ви мусите служити мені й голосити, що нема иншого". (*Анг. перек.*) Отже останок поставлений на позицію відвічальности й чести понад усі інші земні сотворіння, але сієї чести вони не привлащують собі, ані вони не хвалються як за важні вони є слуги Божі, і вони оціняють і радуються позицією яку Бог дав їм. "І ніхто сам по собі не приймає чести, а хто покликаний од Бога, яко ж і Аарон." (Жид. 5:4) Бог через Ісуса Христа, пошанував їх сим, що вибрав їх і

призначив їх до служби в свої організації, і вони затримують сю позицію лише тоді коли мають розуміння і зростають в мудрості й вірності. Таким Бог дасть побіду через Ісуса Христа, если вони будуть вірні аж до смерті. (1 Кор. 15:57; Одр. 2:10) Такі вірні мають честь і привилей мати част в "дивожній роботі" Бога (Іса. 28:21), і тому слова апостола можна властиво пристосувати до них, а іменно: "Тим же, братті моє любе, бувайте тверді, стійкі, надто збогачуючись у ділі Господньому завсіди, знаючи, що праця ваша не марна перед Господом." — 1 Кор. 15:58.

⁴⁷ Тепер час коли всі такі мусять бути 'мужами розуміння' і 'докінчити діло як подабає мужам'. (1 Корин. 14:20; 16:13) Такі є мужами в Христі, т.е. дорослими. Вони люблять Бога, і тому вони бояться Його, а не людей. Вони зрозуміли, що се день суду Господнього і що всі народи зібрані перед Нього. Вони отримали й оціняють приказ Господень йти і давати осторогу людям "Християнства" перед розпочатям Божого "незвичайного діла", і така їх любов до Бога порушує їх до діла; і виконуючи таку службу, вони не горді, але одважні, т.е. без страху: "У сьому звершена любов у нас, мати одвагу на день суду, бо який він, такі й ми у свьїті сьому. Страху нема в любові, а звершена любов геть виганяє страху, бо страх має муку, і хто лякаєсь, той не звершений в любові." — 1 Йоана 4:17, 18.

⁴⁸ Бачучи, що царство прийшло, вірний останок бачить і розуміє, що робота проголошення Божого імя і Його царства мусить бути виконана тепер, і вони радуються, що вони мають част у тій роботі. Отже нехай кождий, що іменується бути помазаним останком, відповість собі на сі питання, і відповість їх перед Господом: Чи ви бачите те велике питання яке має бути рішене тепер на вікі? Чи ви бачите ваше споріднення до Того, чие імя мусить бути тепер оправдане? Чи ви чули і оцінили заповідь Господню, що "ся евангелія царства" має бути проголошена перед остаточним кінцем? Чи ви відкинули релігію як диявольську, а слухаєте й сповняєте прикази Господні? Чи ви цілком стали по стороні Господа і сповняєте Його прикази, щоб ви могли отримати життя? або чи ви сидете дармо і нехтуєте Його заповідями і не користуєте з найбільшої нагоди яка коли була дана сотворінню на землі, і, чинячи се, напевно помрете? Памятайте, що Бог дав приказ своїм свідкам слухати Господа Ісуса і що кождий хто не послухає сього великого Пророка буде знищений. — Діян. 3:23.

⁴⁹ Ті що тепер затримають їх невинність до Бога відложать всяке нарікання, незгоду й сварку; вони відложать всяке самолюбство, і будучи порушені цілковитим посвяченням Богу й Його царству, вони скоро дістануть нагоду нести свідство для імя Єгови і Його Царя і царства. Се час війни, і се війна праведна проти лукавства, війна правди проти твердинь ложей, і всі що люблять Бога і праведність будуть радо викону-

вати їх часть через піднесення прапору Господнього, щоби люди доброї волі могли побачити дорогу праведности і місце прибіжеша. Ті з останка, що посідають духа Христового пйдуть уперед, і Йонадаби пйдуть в похід з ними, і всі разом будуть співати хвалення Єгови, Ісуса Христа і Його царства, і всі разом будуть брати участь в службі Господній. Йонадаби є залучені в угоді проголошувати правду, і так дадуть себе пізнати, що вони знаходяться в Господній організації. Тим то останок і Йонадаби вико-

нують роботу свідочтва разом. Ніколи сотворіння не мали такої нагоди, ані ніколи опісля не будуть мати такого привилею, бо те "дивовижне діло" тепер виконється, і коли виконається, тоді скоро настане Боже "незвичайне діло" котре цілком змиє з землі всіх ворогів. Нехай же всі ті, що люблять Бога і Ісуса Христа, тепер слухають і виконують сей приказ: "Уставайте, виступимо в похід проти нього!" (Авдія 1) Вскорі потім будемо співати пісню побіди на віки на славу Його імени.

СПІВТОВАРИШІ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 15-го серпня, 1937]

"І інші віки маю, що не сібі кошари: і тих я мушу привести, й голос мійлочують, і буде одно стадо, й один пастир." — Йоана 10: 16.

БОГ ЄГОВА сотворив землю і створив чоловіка на ній. Він сотворив землю для чоловіка а чоловіка для землі. (Іса. 45: 12, 18) "Земля стїть собі по віки." (Еккл. 1: 4) Сі писання повинні бути достаточним доказом, що від початку сотворення землі Бог замірив мати людей на землі вічно. Коли чоловік согрішив і був засуджений на смерть, Сатана думав що він перешкодив Богу у виконанні Його замірів. Однак сього він не доконав. Бог Єгова є всемогучий, і тому Він каже: "Усе, що хочу, я вчиню;" Я, бо сказав і доведу се до кнїця; призначив — і здійсню." (Іса. 46: 10, 11) Божий закон який засудив чоловіка на смерть мусить стояти. Він ніколи не змінє свого присуду. Як же тоді Бог міг доклати свій замір і щоби чоловік остався вічно на землі? Се вже аж по засудженню Адама на смерть, що Бог виразив свій замір відкупити рід людський і тоді вибрати собі "людей для свого ймя"; і ті, що затримують їх невинність і докажуть їх вірність аж до смерті, Бог заявив що у воскресенню вони перемянуться на д. хові сотворіння. Отже історія показує, що перший замір Божий був засилити землю совершенною расою людей, а Його другий замір був сотворити духову клясу з між людей. Отже він замірив мати дві громади, взяті з між людей, що будуть жити на віки яко оправдання Його слова і Його імя. Одна із тих громад буде, духова а друга людська, і вони сконечности мусять бути співтоваришами. Між тими двома громадами не може бути незгоди. Бог Єгова не лише оправдає своє Слово і імя через се, що Він на землі буде мати совершенних людей, що будуть вічно жити, але з між людей Він возьме іще иншу клясу, котра буде вивисшена до найвисшого місця яко-го Люцифер ніколи не займав. Ті дві кляси в св. Письмі є названі співтовариші або "другині". Слово співтовариш значить "спільник, співучасник, сусід, або брат."

* Обставини які мусять стрїнути обидві кляси, духова і людська, є сі: П'їлковите посвячення

Богу через відложення всякого самолюбства і радісне виконання волі Божої. Се значить повне посвячення Богу і тоді вірне виконання угоди. Спасення котрої-будь громади залежить від цілковитого послушенства волі Божій всякого часу. Ісус пояснив молодому чоловіку, що він мусить робити, щоби він міг отримати життя, і ученики чули слова їх Господа і говорили між собою: "Хто ж зможе спастися?" Один із учеників тоді промовив до Ісуса і сказав: "Ось ми покинули все, та й пїйшли слідом* за Тобою; що ж буде нам? Ісус же рече до них: Істинно глаголю вам: Що ви, пїйшовши слідом за мною, у новонастанню, як сяде Син Чоловічий на престолі слави своєї, сядете також на двацяти престолах, судячи дванацять родів Ізраїлевих. І кожен, хто покинув дома, або братів, або сестер, або батька, або матір, або жінку, або дітей, або поля, задля імя мого, в соторі прийме, й життє вічне осягне. Тількож многі перші будуть останні, а останні — перші." (Мат. 19: 16-30) Отже виглядає, що кожда громада мусить залишити самолюбні річи і цілком посвятитися Єгові. Одна із тих громад, коли докаже свою вірність, буде сидіти з Ісусом Христом на престолі слави і сконечности мусить бути духовою. Инша громада если буде вірна наслідити вічне життя і буде навіки жити на землі. Писання відкривають, що замір Єгови перший був засилити землю совершенними людьми, і що Його другий замір був взяти з між людей духову громаду; і тому згідно з словами Ісуса 'перша буде останна, а останна перша.' Инші писання показують, що виконуючи свій замір, духова кляса є перше вибрана, а людська громада нарешті. Чоловік без віри не може бачити сих річей, і тому каже се не можливо; але Ісус сказав до своїх учеників в повисше згаданім случаю: "У людей се не можливе, у Бога ж можливе." (Мат. 19: 26) Воля Божя буде виконана, і ми певні, що все перейде як Він замірив.

(Дальше буде)